

Maleït Amor! (2a Part)

Un relat de: [Linkinpark](#)

II

El dia que el meu cosí Joan va fer l'aniversari, em van dir d'anar cap a Catalunya. Jo que m'acabava de barallar amb el nuvi, no m'ho vaig pensar dues vegades, i vaig anar amb tren d'Andorra a Lleida. Al entrar al pis del Joan, ell em saludà i jo el vaig felicitar. Després van tocar a la porta i Joan anà a veure qui era. Eren els seus amics. Me'ls presentà a tots i a continuació, mentre parlàvem sonà per segona vegada el timbre. Vaig anar jo a veure qui era i resultà ser un noi, força ben plantat, que era molt semblant al meu nuvi que m'havia deixat. Vaig decidir fer, com fos, que ell s'enamorés de mi.

A la festa d'aniversari em vaig asseure al seu costat. Començarem a parlar. Al veure que ha ell li agradaven els llibres vaig començar a parlar de llibres d'amor, volent fer-me la romàntica, però feia anys que no llegia un llibre, a no ser que m'obliguessin a fer-ho en l'institut. Trobava que llegir era una cosa avorrida i que et feia perdre el poc temps que tens de vida.

Aquella nit en una caseta que tenia Joan als afores, mentre els altres veien una pel·lícula prou interessant, jo em feia la culta i parlava de quadres amb ell. Tan sols coneixia La Mona Lisa de quadre, així que vaig dir que era el meu quadre preferit. I resulta que també és pot dir La Gioconda, no en tenia ni idea. A ell li agradava L'últim sopar de Da Vinci. Jo creia que era alguna cosa relacionada en la Bíblia i es veu que era un quadre.

Cada vegada m'agradava menys, però és pareixia tant al Francesc, el meu ex, que necessitava que m'estimés i després deixar-lo per poder fer-li mal. El Francesc me n'havia fet molt, de mal, i jo em venjaria amb algú, encara que tan sols fos com ell físicament.

Aquella nit li vaig agafar la mà. Estàvem a les fosques i ningú ho va veure, per sort, no volia que ningú pensés que m'estimava aquell noi.